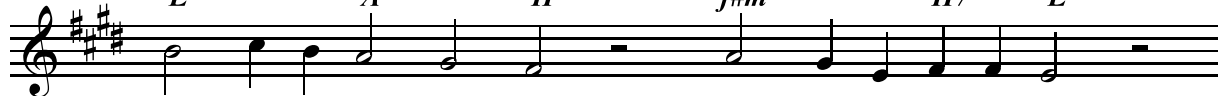

292. Uram, bocsássad el Szolgádat békével

Lk 2,29–32 | *Nunc dimittis, Simeon éneke* | szöveg: C. Marot, Genf, 1543
fordítás: Szenci Molnár A., Herborn, 1607 | dallam: L. Bourgeois, Lyon, 1547

E f#m C#7 f#m D E H7 c#m
E A H f#m H7 E

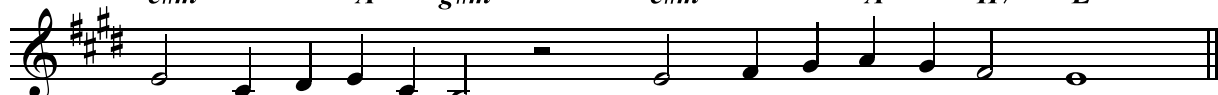
1. U - ram, bo - csás - sad el Szol - gá - dat bé - ké - vel,
2. Kit vi - lá - gos fé - nyül Po - gá - nyok - nak kül - dtél,

E/G# A H7 E C#7 f#m H7 E
E7 A f#m G# E H7 E

Szent í - gé - re - ted sze - rint, Mert te üd - vö - zí - tőd
Ki - nek fé - nyes - sé - gé - vel Nyil - ván ki - je - le - nék

c#m F#7 H c#m f#m7 H -7 E
c#m A g#m c#m A H7 E

Én sze - me - im e - lőtt Né - kem nyil - ván meg - je - lent.
A szent Iz - rá - el - nek Nagy di - csó - sé - ge széj - jel.